

WIEGELIED

Muziek waar
het hart van
gaat zingen

78

Brahms, Johannes (1833 – 1897), opus 49, nr. 4

Anne Sofie von Otter
Bengt Forsberg, piano

*Guten Abend, gut' Nacht,
Mit Rosen bedacht,
Mit Näglein besteckt,
Schlupf unter die Deck'.
Morgen früh, wenn Gott will,
Wirst du wieder geweckt.
Morgen früh, wenn Gott will,
Wirst du wieder geweckt.*

*Goedenavond, goedenacht,
sluit je oogjes nu zacht.
Van het spelen zo moe
doe je oogjes nu toe.
Morgenvroeg, als God wil,
wekt je moeder je weer.
Morgenvroeg, als God wil,
wekt je moeder je weer.*

*Guten Abend, gute Nacht,
von Englein bewacht.
Die zeigen im Traum
dir Christkindleins Baum.
Schlaf nun selig und süß,
Schau im Traum's Paradies.
Schlaf nun selig und süß,
Schau im Traum's Paradies.*

*Goedenavond, goedenacht,
engelen houden de wacht.
Zie je dan in een droom,
't kindje Jezus zijn boom.
Slaap nu zalig en zoet,
doen de dromen je goed.
Slaap nu zalig en zoet,
doen de dromen je goed.*

Het *Wiegelied* van Brahms is een van de populairste wiegenliederen ter wereld en klinkt wereldwijd uit speeldooosjes die naast kinderbedjes staan.

Brahms was in 1859 in Hamburg en leidde daar een vrouwenkoor. Hij had een soort liefdesrelatie met Bertha Porubszky, lid van dat koor. Dat liep ook weer op niets uit en Bertha trouwde vervolgens met een ander. Toen haar tweede zoon, Hans, in 1868 werd geboren, gaf Brahms het echtpaar een pas geschreven lied cadeau: het *Wiegelied*. Hij schonk het met de tekst 'für Arthur und Bertha Faber zu allzeit fröhlichem Gebrauch'. Brahms componeerde daarbij een bijzonderheid. Zelf schreef hij daarover: 'Frau Bertha wird nun gleich sehen, daß ich das Wiegenlied gestern ganz bloß für ihren Kleinen gemacht habe; sie wird es auch, wie ich, ganz in Ordnung finden, daß, während sie den Hans in den Schlaf singt, der Mann sie ansingt und ein Liebeslied murmelt.' Dit liefdesliedje, dat in de rechterhand van de pianobegeleiding verstopt zit, is het volkswijsje *Du moanst wohl, du moanst wohl, die Liab last si zwinga*. Bertha zong het indertijd in Hamburg dikwijls voor Brahms.

Het eerste vers van het *Wiegelied* komt uit de fameuze bundel volksliedteksten *Des Knaben Wunderhorn*, waaruit later ook Gustav Mahler zou putten (zie nummer 41). De tweede strofe is van Georg Schermer.

Het *Wiegelied* van Brahms zongen we op de MULO ook regelmatig, met pianobegeleiding van de muziekleraar. Tja, kom daar nu nog eens om in het voortgezet onderwijs! Andere tijden, meneer, net wat u zegt, meneer!